Świebodzin, ……..... r.

Oświadczenie inwestora

inwestor: ……..……..

……

inwestycja: ……

…….....

adres zamierzenia budowlanego: ……

……..

W ramach ww. inwestycji będzie realizowana budowa:

☐ budynku użyteczności publicznej,
☐ kondygnacja podziemna w budynku użyteczności publicznej lub w budynku mieszkalnym wielorodzinnym oraz garaż podziemny,

oświadczam, pod rygorem odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks karny, o wynikającym z powyższego:

☐ obowiązku wykonania budowli ochronnej o kategorii odporności -…….
……i pojemności - ……..
☐ lub wykonania obiektu budowlanego w sposób umożliwiający zorganizowanie w nim miejsca doraźnego schronienia o pojemności -……..

☐ albo o braku takiego obowiązku.

Jestem świadomy(-ma) odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.

……

Czytelny podpis (imię i nazwisko inwestora
lub w przypadku osoby prawnej osoby właściwie umocowanej)

☐ **zaznaczyć właściwe i uzupełnić w miejscach wykropkowanych**

Podstawa prawna:
Art. 33 ust. 2 pkt 13 ustawy – **Prawo budowlane** stanowi, że: „Do wniosku o pozwolenie na budowę należy dołączyć: „w przypadku obiektu budowlanego, o którym mowa w art. 93-95 ustawy z dnia 5 grudnia 2024 r. o ochronie ludności i obronie cywilnej - oświadczenie inwestora o realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 95a ust. 1 tej ustawy, oraz o obowiązku wykonania budowli ochronnej o określonej kategorii odporności i pojemności lub wykonania obiektu budowlanego w sposób

umożliwiający zorganizowanie w nim miejsca doraźnego schronienia o określonej pojemności albo o braku takiego obowiązku, złożone pod rygorem odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks karny; składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli o następującej treści: "Jestem świadomy (-ma) odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia."; klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń..”

Art. 93-95a ustawy z dnia 5 grudnia 2024 r. **o ochronie ludności i obronie cywilnej** (Dz. U. poz. 1907) brzmi:

„Art. 93.

1. W budynku użyteczności publicznej zapewnia się budowlę ochronną, chyba że przepis szczególny stanowi inaczej.

2. **Wójt (burmistrz, prezydent miasta) może zwolnić z obowiązku zapewnienia budowli ochronnej w budynku użyteczności publicznej. Zwolnienie następuje w drodze decyzji administracyjnej.**

3. Odwołanie od decyzji w sprawie zwolnienia z obowiązku zapewnienia budowli ochronnej w budynku użyteczności publicznej rozpatruje wojewoda.

4. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, przypadki, w których:

1) w budynku użyteczności publicznej nie ma obowiązku zapewnienia budowli ochronnej,

2) organ ochrony ludności może zwolnić z obowiązku zapewnienia budowli ochronnej w budynku użyteczności publicznej – mając na uwadze konieczność zapewnienia odpowiedniej ilości miejsc w budowlach ochronnych oraz parametry budynku, przewidywaną liczbę osób, które mogą w nim przebywać i przeznaczenie budynku użyteczności publicznej.

Art. 94.

1. Kondygnacje podziemne w budynkach użyteczności publicznej lub budynkach mieszkalnych wielorodzinnych oraz garaże podziemne, jeżeli nie przewidziano w nich budowli ochronnej, projektuje się i wykonuje w sposób umożliwiający zorganizowanie w nich miejsc doraźnego schronienia o pojemności niemniejszej niż liczba osób równa:

1) ilorazowi powierzchni użytkowej budynku przeznaczonej na potrzeby użyteczności publicznej i wskaźnika 15 m2 na osobę - w przypadku budynku użyteczności publicznej,

2) ilorazowi łącznej powierzchni użytkowej lokali mieszkalnych i wskaźnika 20 m2 na osobę - w przypadku budynku mieszkalnego wielorodzinnego,

3) dwukrotności liczby stanowisk postojowych dla samochodów, jeżeli z pkt 1 i 2 nie wynika większa liczba osób - w przypadku garażu podziemnego

– przy czym niewiększej niż liczba osób równa ilorazowi 75 % powierzchni netto kondygnacji podziemnej lub garażu podziemnego i wskaźnika 1,5 m2 na osobę.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się, jeżeli:

1) liczba lokali mieszkalnych w budynku mieszkalnym wielorodzinnym jest niewiększa niż 4;

2) powierzchnia użytkowa w budynku przeznaczona na potrzeby użyteczności publicznej jest niewiększa niż 250 m2;

3) powierzchnia netto garażu podziemnego jest niewiększa niż 75 m2.

3. Przepisy ust. 1 i 2 odnoszące się do budynku o określonym przeznaczeniu stosuje się również do każdej części budynku o tym przeznaczeniu.

4. W przypadku gdy lokalne uwarunkowania terenowe, w szczególności wielkość działki budowlanej, uniemożliwiają zorganizowanie miejsca doraźnego schronienia o pojemności określonej zgodnie z ust. 1, właściwy wojewoda może, na wniosek inwestora lub właściciela obiektu budowlanego, wyrazić zgodę na zaprojektowanie i wykonanie kondygnacji podziemnej lub garażu podziemnego w sposób umożliwiający zorganizowanie w nim miejsca doraźnego schronienia o mniejszej pojemności.

Art. 95.

Budowle podziemne położone w granicach administracyjnych miast wykorzystywane do celów transportu, w tym drogowego i szynowego, w szczególności zagłębione obiekty metra, podziemnego tramwaju i kolei podziemnej, projektuje się i wykonuje w sposób zapewniający spełnienie warunków technicznych i warunków technicznych użytkowania dla budowli ochronnej.

Art. 95a

1. Inwestor zamierzenia budowlanego polegającego na budowie obiektu budowlanego, o którym mowa w art. 93 i art. 95, zawiadamia o zamiarze realizacji inwestycji wójta (burmistrza, prezydenta miasta) właściwego ze względu na lokalizację inwestycji. Do zawiadomienia załącza się dokumentację obejmującą lokalizację oraz charakterystykę inwestycji określającą w szczególności informacje o wielkości części podziemnych w obiekcie budowlanym, przeznaczeniu obiektu budowlanego oraz

pomieszczeń lub przestrzeni w części podziemnej obiektu budowlanego, a także proponowane rozwiązania w zakresie zapewnienia obiektu zbiorowej ochrony.

2. Wójt (burmistrz, prezydent miasta) w terminie 14 dni od dnia otrzymania kompletnego zawiadomienia, o którym mowa w ust. 1, uzgadnia ze starostą oraz wojewodą, który z organów ochrony ludności jest właściwy do uznania projektowanego obiektu budowlanego za budowlę ochronną, zgodnie z art. 89 ust. 2-4. W przypadku braku uzgodnienia organem właściwym jest wójt (burmistrz, prezydent miasta).

3. Właściwy organ ochrony ludności, określony na podstawie ust. 2, określa pojemność oraz kategorię odporności budowli ochronnej, jaką należy zapewnić w projektowanym obiekcie budowlanym, w drodze postanowienia w terminie 45 dni od dnia otrzymania kompletnego zawiadomienia, o którym mowa w ust. 1. Przy określaniu pojemności oraz kategorii odporności organ ochrony ludności uwzględnia przesłanki wskazane w art. 90 ust. 1 oraz informacje o powierzchni w planowanej inwestycji, która może być przeznaczona na potrzeby ochrony ludności.

4. W przypadku niewydania przez organ ochrony ludności postanowienia w terminie 3 miesięcy od dnia otrzymania kompletnego zawiadomienia, o którym mowa w ust. 1, inwestor może zaprojektować budowlę ochronną w dowolnej kategorii odporności i pojemności niemniejszej niż 30 osób.

5. W przypadku budynku użyteczności publicznej, o którym mowa w art. 93 ust. 1, właściwy organ ochrony ludności nie określa pojemności oraz kategorii odporności budowli ochronnej, jeżeli na podstawie art. 93 w budynku użyteczności publicznej nie ma obowiązku zapewnienia budowli ochronnej albo organ ochrony ludności zwolnił z obowiązku zapewnienia budowli ochronnej. W takim przypadku stosuje się przepisy art. 94.

6. Przepisu ust. 1 nie stosuje się:

1) do zamierzenia budowlanego, którego inwestorem jest gmina, powiat lub wojewoda; w takim przypadku inwestor może zaprojektować budowlę ochronną o kategorii odporności i pojemności określonej według potrzeb odpowiednio gminy, powiatu lub województwa;

2) w przypadku uzyskania przez inwestora zwolnienia z obowiązku zapewnienia budowli ochronnej w budynku użyteczności publicznej, o którym mowa w art. 93 ust. 2.”